

Ebedî hayatı tehdit eden hastalıklar

İKİNCİ LEM'A

“[Eyyub’u da hatırla ki,] Rabbine şöyle niyaz etmişti: ‘Bana gerçekten zarar dokundu. Sen ise merhametlilerin en merhametlisisin.’” (Enbiya Sûresi: 83.)

Sabır kahramanı Hazret-i Eyyub Aleyhisselâmın şu münacatı, hem mücerreb, hem tesirlidir.

Fakat ayetten iktibas suretinde, bizler münacatımızda “Rabbî innî messeniye’d-durri ve ente Erhamü’r-Râhimîn” [Ey Rabbim! Bana gerçekten zarar dokundu. Sen ise merhametlilerin en merhametlisisin] demeliyiz.

Hazret-i Eyyub Aleyhisselâmın meşhur kıssasının hülâsası şudur ki:

Pek çok yara bere içinde epey müddet kaldığı halde, o hastalığın azîm mükâfatını düşünerek, kemal-i sabırla tahammül edip kalmış. Sonra yaralarından tevellüd eden kurtlar kalbine ve diline iliştiği zaman, zikir ve marifet-i İlâhiyenin mahalleri olan kalp ve lisanına iliştikleri için, o vazife-i ubudiyete hâlel gelir düşüncesiyle, kendi istirahati için değil, belki ubudiyet-i İlâhiye için demiş: “Yâ Rab, zarar bana dokundu. Lisanen zikrime ve kalben ubudiyetime hâlel veriyor” diye münacat edip, Cenâb-ı Hak o halis ve safî, garazsız, lillâh için o münacatı gayet harika bir surette kabul etmiş, kemal-i afiyetini ihsan edip enva-ı merhametine mazhar eylemiş.

İşte bu Lem’a’da Beş Nükte var.

Birinci Nükte

Hazret-i Eyyub Aleyhisselâmın zâhirî yara hastalıklarının mukabili, bizim bâtinî ve ruhî ve kalbî hastalıklarımız vardır. İç dışa, dış içe bir çevrilssek, Hazret-i Eyyub’dan daha ziyade yaralı ve hastalıklı görüneceğiz. Çünkü işlediğimiz her bir günah, kafamıza giren her bir şüphe, kalp ve ruhumuza yaralar açar.

Hazret-i Eyyub Aleyhisselâmın yaraları, kısacık hayat-ı dünyevîyesini tehdit ediyordu. Bizim manevî yaralarımız, pek uzun olan hayat-ı ebediyemizi tehdit ediyor. O münacat-ı Eyyubiyeye, o Hazret’ten bin defa daha ziyade muhtacız.

Bahusus, nasıl ki o Hazret’in yaralarından neş’et eden kurtlar kalp ve lisanına ilişmişler. Öyle de, bizleri, günahlardan gelen yaralar ve yaralardan hâsil olan vesveseler, şüpheler -neüzü billâh- mahall-i iman olan bâtin-ı kalbe ilişip imanı zedeler ve imanın tercümanı olan lisanın zevk-i ruhanîsine ilişip, zikirten nefretkârâne uzaklaştırarak susturuyorlar.

Evet, günah kalbe işleyip, siyahlandıra siyahlandıra, tâ nur-u imanı çıkarıncaya kadar katılaştırıyor. Her bir günah içinde

küfre gidecek bir yol var. O günah, istiğfar ile çabuk imha edilmezse, kurt değil, belki küçük bir manevî yılan olarak kalbi ısırıyor.

Lem'alar,

İkinci Lem'a, s. 21-22

LÛGATÇE:

bâtın-ı kalp: Kalbin içi, manevî tarafı.

bâtınî: Görünmeyen, gizli.

hayat-ı dünyeviye: Dünya hayatı.

hayat-ı ebediye: Ebedî ve sonsuz hayat.

mahall-i iman: İmanın bulunduğu yer, kalp.

marifet-i ilâhiye: Allah'ı tanıma, bilme, öğrenme.

mücerreb: Tecrübe edilmiş.

münacat-ı Eyyubiye: Hz. Eyyub peygamberin duâsı.

neuzü billâh: Allah korusun, Allah'a sığınırız.

tevellüd etmek: Doğmak.

ubudiyet-i ilâhiye: Allah için yapılan kulluk.

vazife-i ubudiyet: Kulluk görevi.